

Maanpäällisessä henkisairaalassa Casa de Dom Inácioossa Brasilian Abadianiassa; parantumistarini ja -kokemukseni heinäkuussa 2010

Ollessani ryhmän kanssa Casa de Dom Inácioossa tammikuussa 2010 tiesin, että tulen takaisin heinäkuussa. Valmistelin matkan ja hieman ihmettelin, kun suurin osa tiedustelijoista olikin kiinnostunut lähtemään marraskuun matkalle. Toukokuussa alkoi kuitenkin tapahtua: meditaatioissa tunsin, kuinka 'uudenlainen energia' lähestyi minua. Tunnistin meedio Joāon ja hän sanoi minulle lyhyesti: 'Sinuun tullaan ottamaan yhteyttä tällä tai ensi viikolla. Olette erittäin tervetulleita.'

Seuraavalla viikolla sain yhteydenoton eräältä ystävältä, johon oli tutustunut aiemmin Brasiliassa. Hän kysyi, teenkö kesällä matkaa Casa de Dom Ináciooon ja että eräs hänen ystävänsä tiedustelee asiaa. Jostain syystä sanoin, että teen vasta marraskuussa matkan - ajattelin, että matka tulee varmasti liian kalliiksi vain aivan pienellä seurueella, lentojenkin ollessa kalliita lähempänä h-hetkeä jne. Yöllä minua kuitenkin vahvistettiin ja muistutettiin, ja niinpä aamulla otin yhteyttä ystäväni pyytäen hänen ystävänsä yhteystiedot. Ja niin kävi, että heinäkuussa lähdin matkaan tämän ystävän ja hänen miehensä kanssa. Kutsun heitä tässä yhteydessä Almaksi ja Sulo Vileniksi, heidän pyynnöstään. Almalla oli pakottava tarve päästä heinäkuussa Casa de Dom Ináciooon. Hän koki, ettei voinut odottaa marraskuuhun. Jälkikäteen hän ymmärsi tuota tunnettaan ja sitä, miten hän oli osa Valon Entiteetin valmistelutyötä.

Ensimmäisen viikon perjantaiamuna olin menossa meedio Joāon / Valon Entiteetin luokse, kun jono yllättäen laitettiin edessäni poikki. Huomasin hieman yllätyksekseni, että koska en tiennyt syytä, en oikein pitänyt siitä. 'Mitä ihmettä, he eivät huoli minua, miksi?', ajattelin ja menin puutarhaan istumaan ja rauhoittamaan herpaantunutta ja epätietoista mieltäni. Ajattelin, että 'kyllä se syy vielä selviää' ja rauhoituttuani tunsin selvästi, miten Valon Entiteetit olivat alkaneet operoimaan polveani puutarhapenkillä! Minun parantumispyyntöni koskivat polveani, jonka olin lyönyt kiveen aika pahasti golfkentällä kesäkuussa, ja rohkeutta, jota pyysin työhöni Jumalan ja Casan Valon Entiteettien kanssa, samalla annoin myös vapaat kädet heille auttaa minua. Ja niin kävi, että kaikki kipu hävisi saman tien ja muutaman päivän päästä turvotus myös säärestä ja nilkasta.

Perjantai-iltapäivällä päätin mennä meedio Joāon / Valon Entiteetin luokse uudelleen, samoilla kysymyksillä, varmuuden vuoksi. Hieman huomasin jännittäväni, miten hän tällä kerralla kävisi. Ihan hyvin kävi, sillä hän määräsi 'kristallivuoteeseen ja keskiviikkoamuna operaatioon'.

Kolme vuorokautta ennen operaatioamua, maanantain ja sunnuntain välisenä yönä, näin unen, jossa naispuolinen lääkäri tutki ultraten vasemman rintani ja sanoi, että minulla on rintasyöpä ja se pitää leikata. Hän kehotti myös käymään gynekologilla. Uni oli hyvin todellinen ja heräsin siihen - ja unohdin sen. Operaatiota edeltävänä yönä meedio Joāo tuli uneeni ja otti kädestäni kiinni ja ohjasi minut fyysiseen henkileikkaukseen. Hän tekee joitakin fyysisiä henkileikkauksia joka viikko ja olenkin nähnyt muutamia aiemmin. Casassa pyörii myös isossa aulatilassa filmi, jossa niitä näytetään. Se ei ole ollenkaan minun juttuni; veitset ja veri - ei kiitos. Niin luulin.

Keskiviikkoamuna istuin kymmenien ja kymmenien muiden kanssa operaatiosalissa, kun metrin päähän eteeni tuli vapaaehtoistyöntekijä Diego kysyen: 'onko tässä huoneessa joku, joka haluaa fyysisen (henki)leikkauksen?'. Oikea käteni nousi kuin salama ylös sekunnin murto-osaksi, ylös ja alas yhtä nopeasti. Se en ollut minä! Jos viittaaan, teen sen reilusti ja näkyvästi. 'Viittaukseni' oli huomattu, eihän sitä varmaan olisi voinut olla huomaamattakaan metrin päästä.

Diego vei minut sivuun ja sanoi, että 'näytän aika hermostuneelta ja olenko aivan varma, että haluan tähän'. En saanut sanaa suustani ulos, mikä asia ei ole aivan tyyppillistä minulle. Katsoin häntä vain suu auki. Päässäni järki sanoi, että 'olet hullu, ei ikinä', ja intuitiivisesti tiesin, että 'minun pitää olla tässä, vaikka en tiedä syytä'. Diego kysyi, mihin olen pyytänyt apua. Sain sanotukseni 'polveen' ja 'näin unen Joãosta, minun pitää olla tässä'. Kuulostin varmasti todella viisaalta ja vakuuttavalta. Diego sanoi minulle sitten tärkeät sanat: 'sitten sinulla täytyy olla vain usko'. Sen jälkeen jäin seisomaan 10-15 minuutiksi meedio Joãon tuolin eteen, sillä hän ei ollut vielä paikalla. Rukoilin koko ajan. Jotakin ihmeellistä tapahtui, rauhoituin, olin täysin tyyntä ja luottavainen. Jumalan valo ympäröi minut.

Meedio João tuli ja ohjasi sisätiloista estradille suureen aulaan, joka oli aivan täynnä ihmisiä. Tällä viikolla ihmisiä oli poikkeuksellisen paljon, sillä Casassa juhlittiin Dom Inácion juhlapäivää (31.7.) ja hän piti energioita yllä. Menin seisomaan seinää vasten, suljin silmät ja rukoilin. Meedio João tuli eteeni ja otti vasemmasta rinnastani kiinni. Hän puhui portugalia, josta noukin vain sanat 'iso kasvain'. Siinä samassa hetkessä ymmärsin kaiken, sen että minulta leikattaisiin polven sijaan rinta, sen miten Valon Entiteetit olivat valmistelleet minua siihen, ja sen miten sain itse taas tehdä oman osuuteni, kasvattaa rohkeutta, luottamusta ja uskoa samalla kerralla, ja tässä tapauksessa aivan heti. Ymmärsin yhteyden 12 vuotta aiemmin tapahtuneeseen; minulta oli otettu ohutneulanäyte vuonna 1998 vasemmasta rinnasta, jossa todettiin hyvänlaatuinen kasvain, mutta jota kuitenkin pitäisi seurata 1-2 vuoden välein, koska se voi muuttua pahanlaatuisiksi. Olin halunnut unohtaa sen.

Koomisiakin piirteitä, joille ainakin jälkikäteen voi hymyillä, syntyi kun olin leikkausaamuna jostain ihmeen syystä laittanut puseroni napituksen väliin kaksi lisähakaneulaa, jota meedio Joao sitten jonkun aikaa joutui aukomaan. En ollut myöskään ylpeä, että rintani paljastui kaikille, varsinkaan ylle pukemissani todella vanhoissa rintaliiveissä. Tosin eipä niihin kukaan, minä itsekään, kiinnittänyt leikkauksessa mitään huomiota. Itse leikkauksessa, enkä sen jälkeen, tuntenut lainkaan kipua. Tunsin että rintaani tehtiin viilto ja tuntui kuin lämmin käsi olisi ollut sen sisällä mönkimässä. Ajattelin siksi, että meedio Joãon leikkauslautasella on varmasti jotakin, joka on otettu rinnastani pois. Tunsin, kun hän ompeli haavan kiinni, ilman kipua ja tuossa vaiheessa kuulin, kun joku pyörtyi vasemmalla puolellani yleisön joukossa. Leikkaus oli nopeasti ohi ja minut laitettiin rullatuoliin ja vietiin hoituhuoneeseen lepäämään aamupäivän ajaksi. Seuraavien 24 tunnin ajan henkimaailma työskenteli voimakkaasti kanssani pousadassa, huoneessani, jossa olin toipumassa. Ymmärsin saaneeni suuren, suuren lahjan, josta olin ja olen niin kiitollinen, että sitä ei voi sanoilla kuvata.

Seuraavana päivänä menin vaihdattamaan Casa de Dom Inácioon siteen haavaan ja nähdessäni meedio Joãon avustajana toimineen miehen, kysyin voisiko hän kertoa, mitä leikkauksessa tapahtui. Hän kertoi, että leikkauksen alussa meedio João oli pyytänyt aulassa olleita lääkäreitä estradille. Heitä oli ollut kolme. Hän oli kertonut, että 'tällä naisella on niin iso kasvain vasemmassa rinnassa, että hänen pitäisi leikata puolet rinnasta. Sen takia hän ei tee sitä, vaan dematerialisoi/sulattaa sen. Katsokaa miten väri muuttuu.' Avustaja luuli, että olin pyytänyt kasvaimeen apua ja yllättyi kuullessaan 'polvesta' ja unista, joista kerroin. Vaikka olen nähnyt

ihmeiden tapahtuvan ja kuullut kertomuksia, miten ihmeellisen hienolla tavalla he järjestelevät ja synkronoivat tapahtumia ja ihmisiä yhteen, en koskaan lakkaa ihmettelemästä näitä suuria Jumalan ihmeitä ja sitä armoa, joka voi tulla osaksemme. Minun osakseni. Ja sinun osaksesi.

Viikon päästä leikkauksesta oli määrä poistaa tikit, mikä tapahtui Suomessa elokuun alussa kaksi viikkoa sitten. Varasin eräältä lääkäriasemalta intuition pohjalta naislääkärille ajan. En ollut kuullut lääkäristä aiemmin, enkä tiennyt hänestä mitään, mutta hän tuntui 'oikealta'.

Muistin 'uneni', joten aloitin tapaamisen 'turvallisesti' gynekologisista asioista. Lääkäri sanoikin, että hän tekee kaikille asiakkailleen ultraäänitutkimuksen - muistin samassa unessa ultraavan lääkärin - ja pian selvisi, miksi 'unen lääkäri' oli kehottanut ottamaan yhteyttä gynekologisiin. Ei sen ihmeellisempää kuin kohdun limakalvo, joka oli tullut liian paksuksi. Oli saatava kuukautiset aikaan 3 kk:n sisään tai on vaara solumuutoksille.

Tämän jälkeen sanoin, että 'olisi vielä nämä tikit'. Kun lääkäri esitti kysymykset, 'mistä ne ovat peräisin' ja edelleen 'miten olen sinne (Casa de Dom Inácioon) löytänyt', kuuntelin itseäni kuin sivusta kertomassa koko tarinaa aivan kuten se menee, henkioppaineni kaikkine. Keskustelu sai hienon lopun, kun lääkäri totesi jotensakin niin, ettei koululääketiede kykene parantamaan kuin osan sairauksista ja että tarvitaan yhteistyötä eri osapuolten kesken!

Maksaessani kassalla lääkärin laskua ihmettelin sen pienuutta.. ja kiitin jälleen yläkertaa avusta. Otatan leikatusta rinnastani kuvat parin kuukauden päästä, kunhan arpi on kunnolla parantunut. Sitten kuvaa voi verrata vuoden 1998 kuvaan - ja tiedän, että uusi kuva näyttää aivan erilaiselta! Todistusaineisto ei ole koskaan pahitteeksi tässä fyysisessä maailmassa :)

Eheytyminen ja paraneminen lähtee meidän jokaisen sisältä. Kehollamme on uskomattoman suuri toipumiskyky. Perinteinen lääketiede voi auttaa seurausten korjaamista, mutta sen avulla ei useinkaan voida vaikuttaa taustalla piileviin syihin. Vaihtoehtoisia hoitomuotoja ja menetelmiä on tärkeää käyttää sen rinnalla, sijasta tai yhdistelmänä - siis tehdä yhteistyötä!

On selvää, että joissakin tilanteissa vaaditaan koululääketieteen menetelmiä, kuten leikkausta. Koululääketieteeseen ei kuulu kuitenkaan usko maailmankaikkeuden universaalista jumalallisesta parantavasta voimasta. Voimme siksi jokainen omalta osaltamme edistää omaa terveyttämme ja paranemista laajentamalla näkemyksiämme ja tietoisuuttamme sekä ottamalla vastuun omasta hyvinvoinnista takaisin itsellemme.

Näin me samalla murramme raja-aitoja, jotka vallitsevat koululääketieteen, vaihtoehtoisten hoitomenetelmien ja henkiparannuksen välillä.

Kiitän meedio Joäota ja Valon Entiteettejä kaikesta ja toivotan Joäolle monta, monta vuotta elinaikaa ja voimia, jotta hän jaksaa tehdä kaunista ja uskomatonta pyyteetöntä työtään ihmiskunnan auttamiseksi ja kärsimysten vähentämiseksi ihmeellisellä tavalla.

JK. 2.9.2010 / mw-v

Kävin mammografiassa ja ultrassa. Vas. rinnan aiemmista kolmesta kasvaimesta / tiivistymästä löytyi yksi ja sekään ei ole enää 'niin tiivis'. Sulamassa :)

Kiitos Taivas! Kiitos meedio João ja Valon Entiteetit!